

— obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

În subsidiar, reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că este angajată răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene și/sau a instituțiilor pârâte;
- determinarea procedurii de urmat pentru stabilirea prejudiciului recuperabil efectiv suferit de reclamant;
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul (51 în total) sunt deponenți și/sau acționari ai Bank of Cyprus Public Company Ltd și/sau ai Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd. Aceștia solicită despăgubiri în conformitate cu articolele 268, 340 alineatele (2) și (3) TFUE, care reglementează răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene, pentru prejudiciile pe care le-au suferit ca urmare a măsurilor adoptate de instituțiile pârâte prin care se impunea Republicii Cipru o schemă de recapitalizare internă.

Reclamantul consideră că instituțiile pârâte au adoptat pentru Republica Cipru o schemă de recapitalizare internă care a condus în mod direct la pierderea depozitelor și a participațiilor acestora. În opinia reclamantilor, măsurile de recapitalizare internă adoptate de Republica Cipru au fost introduse exclusiv în scopul de a pune în aplicare măsurile adoptate de pârâte și au fost de asemenea aprobate de instituțiile pârâte.

Reclamantul consideră că schema de recapitalizare internă încalcă dreptul de proprietate, astfel cum este protejat prin articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și prin articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Reclamantul susține de asemenea că schema de recapitalizare internă încalcă principiul proporționalității, principiul protecției încrederii legitime și principiul nediscriminării.

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2014 – USFSPEI/Parlamentul European și Consiliul

(Cauza T-75/14)

(2014/C 194/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și D. de Abreu Caldas, avocați)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că prezenta acțiune este admisibilă și fondată;
- în consecință, anularea punctelor 27, 32, 46, a punctului 64 litera (b), a punctului 65 litera (b) și a punctului 67 litera (d) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013;
- obligarea părților la plata către USF a unui euro simbolic pentru repararea prejudiciului moral suferit și a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă nelegalitatea punctelor 27, 32, 46, a punctului 64 litera (b), a punctului 65 litera (b) și a punctului 67 litera (d) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 ⁽¹⁾ ca urmare a faptului că acestea modifică, printre altele, articolul 5 (crearea grupe de funcții SC), articolul 6 (eliminarea garanției privind echivalența carierelor), articolul 40 alineatul (2) (limitarea concediului pentru interese personale la 12 ani), articolul 43 al doilea paragraf (indicarea capacității de a exercita atribuții de administrator începând cu gradul AST 5, în loc de AST 4), articolul 44 alineatul (1) (noi condiții pentru avansarea în treaptă), articolul 51 (procedura privind constatarea incompetenței profesionale), articolul 52 (concediu în interesul serviciului), articolul 77 (procentul de acumulare a pensiilor de 1,8 %) și articolul 9 alineatul (2) din anexa VIII la statut (pensionarea anticipată fără penalități).

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă încălcarea acordului care a avut loc între organizațiile sindicale și profesionale (OSP) și legiuitor cu privire la reforma din 2004 și în special cu privire la reforma carierelor, la principiul unei cariere liniare și la echivalența carierelor.

Ea invocă de asemenea încălcarea articolului 27 din Carta drepturilor fundamentale și a articolului 21 din Carta socială europeană, a principiului drepturilor dobândite, a principiului proporționalității și încălcarea principiului nediscriminării.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO L 287, p. 15).

Acțiune introdusă la 24 martie 2014 – Deza/ECHA

(Cauza T-189/14)

(2014/C 194/35)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă) (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice din 24 ianuarie 2014, având numerele de referință AFA-C-0000004274-77-09/F, AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F și AFA-C-0000004151-87-08/F și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 118 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ⁽²⁾ și pe încălcarea dreptului la protejarea intereselor comerciale legitime și a proprietății intelectuale.
 - În această privință, reclamanta susține că decizia atacată contravine articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 118 din Regulamentul nr. 1907/2006, întrucât divulgarea informațiilor relevante către un terț ar conduce la încălcarea protecției intereselor sale comerciale și a drepturilor de proprietate intelectuală și nu există un interes public superior care să justifice divulgarea informațiilor relevante, iar pârâta nici măcar nu a afirmat în decizia sa că vreun interes public ar prevala asupra necesității de a proteja drepturile menționate ale reclamantei.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea angajamentelor Uniunii Europene care decurg din Acordul TRIPS ⁽³⁾ și pe atingerea aferentă adusă dreptului la protecția informațiilor cu caracter confidențial.
 - În această privință, reclamanta susține că decizia atacată contravine angajamentelor internaționale ale Uniunii Europene care decurg din articolul 39 alineatul (2) din Acordul TRIPS, potrivit căruia membrii se asigură că persoanele fizice și juridice vor avea posibilitatea să împiedice ca informații aflate în mod licit sub controlul lor să fie divulgate terților sau achiziționate ori utilizate de aceștia fără consimțământul lor și de o manieră contrară uzanțelor comerciale cinstite, sub rezerva ca aceste informații: (a) să fie secrete în sensul că, în totalitatea lor sau în configurația ori asamblarea exactă a elementelor lor, ele nu sunt în general cunoscute de persoane aparținând mediilor care se ocupă în mod normal de genul de informații în cauză sau nu le sunt ușor accesibile, (b) să aibă o valoare comercială prin faptul că sunt secrete și (c) să fi făcut obiectul unor prevederi rezonabile, în funcție de circumstanțe, destinate să le păstreze secrete, din partea persoanei care le controlează în mod licit.